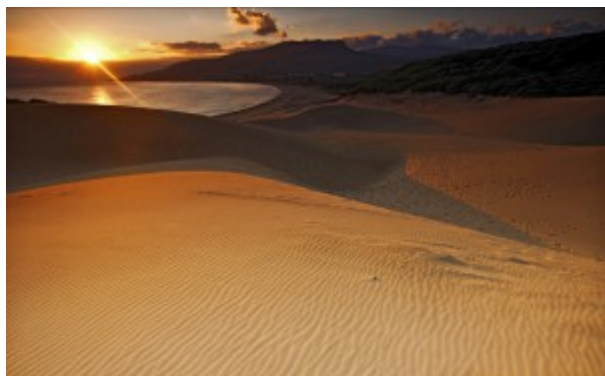


4. Morałna potrzeba Nadziei Adwentu



Trzecia ważna wskazówka niwelująca napięcie między bliskością a odległością ma charakter etyczny. Jeżeli powrót Chrystusa byłby związany ze szczególnymi znakami, pozwalającymi ocenić chronologicznie bliskość bądź odległość tego wydarzenia, to wtedy wszelkie przygotowania byłyby uwarunkowane wyznaczoną datą.

Gdyby znany był dokładny dzień, to wielu ludzi odłożyłoby na jutro przygotowania, które powinny być przeprowadzone już dzisiaj.

Przygotowanie a nie obliczenia.

Napięcie między bliskością a odległością spełnia funkcję etyczną. Zniechęca do ustalania daty i wzywa do stałej gotowości i czujności. W słynnej rozmowie w Ogrodzie Oliwnym znajdujemy dwa rodzaje nacisku: na bliskość i na odległość. Bliskość jest określona przez znaczenie danych znaków. Odległość jest pokazana przez czas, który jest potrzebny by te znaki się pojawiły, a jeszcze jaśniej przez stwierdzenie, że nawet gdy one będą następowały, „to jeszcze nie koniec” (Mk 13,7).

Cel tego napięcia jest oczywiście etyczny, zniechęca do dokonywania spekulacji i obliczeń w sprawie daty, i zachęca do

ciągłych przygotowań do powrotu Pana. Większa część rozmowy w Ogrodzie Oliwnym jest przeprowadzona w tonie napomnienia: „Strzeżcie się” (Mk 13,5.9.23.33), „nie trwóźcie się” (w.7), „nie martwcie się” (w. 11). „Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy Pan domu przyjdzie” (w. 35). Napomnienia rozjaśniają cel odwoływania się do czynnika czasu, czyli zachęcają do przygotowań i cierpliwości, a nie do spekulacji.

Natura znaków Adwentu daje kolejną wskazówkę. Trzęsienia ziemi, głód, konflikty polityczne i głoszenie Ewangelii na całym świecie są tego rodzaju znakami, które z trudnością można wykorzystać przy ustalaniu daty tej szczególnej w historii chwili, w której przyjdzie Chrystus. Charakteryzują ją jedynie warunki istniejące pomiędzy Pierwszym a Drugim Adwentem. Nie mają one na celu sugerowania jakiegokolwiek daty, ale mają utrzymywać nadzieję na bliski powrót Pana i w ten sposób zachęcać do ciągłej gotowości i czujności.

Ciągła gotowość.

Ważne jest poznanie bliskiego związku pomiędzy zapowiedzią Adwentu a uwagami Jezusa i pisarzy Nowego Testamentu na tematy etyczne. Podobnie jak prorocy Starego Testamentu, twórcy Nowego testamentu mówią o bliskości i opóźnianiu, nie podając sposobu tworzenia chronologii, lecz kładąc nacisk na skruchę i gotowość. „Bliskość” wskazuje, że Adwent nie jest jedynie futurystyczną możliwością poza naszymi horyzontami, ale bieżącym, nieuchronnym i decydującym wezwaniem skłaniającym do życia w chwili bieżącej w gotowości na powrót Pana.

Sługa, wybierający zły sposób życia i liczący na odległy powrót swego pana, mówi: „Mój pan ociąga się z powrotem” (Łuk 12,45) i okazuje się sługą niewiernym, nieodpowiedzialnym i niemoralnym. Z kolei sługa, który żyje w ciągłym oczekiwaniu, na powrót pana, będzie wiernie wypełnił swoje obowiązki.

Obserwacje te wskazują, że napięcie pomiędzy bliskością a odległością stanowią podstawowy składnik Nadziei Adwentu.

Przez zniechęcenie do ustalania daty, napięcie to skłania wiernych do stałej gotowości i odczuwania już teraz pewności przyszłego przyjścia Pana.

(C.D.N.)

cz.5 Prorocza perspektywa Nadziei Adwentu.

Duch Czasów 1-3/91